

[A. C. Mortensen.]

den Undskyldning, at der ikke er Brug for Pengene, er dog for søgt. Men det er jo ikke noget nyt at se, at Venstre saavel som de Konservative gaar imod, hver Gang der er Tale om Ekstrabeskatning af Kapitalen.

De Konservative gaar selvfølgelig ogsaa imod, og de kommer ikke med Undskyldninger i den Anledning. Det behøver de heller ikke, det er ikke nødvendigt, deres Stilling kender vi. Vi ved, at deres Opgave har altid været at værne de let tjente store Formuer og Indtægter, hvorfor de altid ønsker Skatten lagt paa Forbrugerne i Stedet for paa Velhaverne.

Afsnit V. indeholder Overgangs- og Straffebestemmelser. Hertil er stillet nogle Ændringsforslag af formel Natur.

Jeg har hermed gennemgaaet de stillede Ændringsforslag, men jeg vil saa gerne gøre nogle Bemærkninger om selve Konverteringen, om de strandede Planer. Naar Planerne om en samlet Konvertering nu i hvert Fald foreløbig er strandet, er der Grund til udtrykkeligt at fastslaa, at de Partier, der repræsenterer Landstingsflertallet, og de alene, bærer Ansvaret herfor. Dette lille Landstingsflertal er jo i Stand til at lægge sin klamme Haand paa Lovgivningsarbejdet og faa det til at standse, og navnlig har Konverteringsforslagene faaet denne klamme Haand at mærke. For at dokumentere mit Standpunkt vil jeg gerne opfriske lidt af, hvad der er passeret i det sidste halvandet Aar denne Sag vedrørende.

I September 1933 fremsatte Indenrigsministeren her i Tinget Forslag om en Renteskat paa 10 pCt. bl. a. paa alle Obligationer, der gav over 4 pCt. i Udbytte, hvorimod de, der gav 4 pCt., var skattefri. Var dette Lovforslag blevet til Lov, havde Ejerne af de højtforrentede Obligationer været interesseret i at faa dem ombyttet med 4 pCt.s, og Konverteringen vilde da have været let gennemførlig. Men det blev saa bestemt afvist ikke blot fra de Konservative, men ogsaa af Venstre her i Tinget, at det var haabløst at føre Forhandlingerne videre. Nu siger Venstre i deres Betænkning, at det Forslag var imod Forudsætningerne ved Rentelovens Gennemførelse. Ja, dette med „Forudsætningerne“ har vi hørt før, det er jo ikke noget sjældent Fænomen, at naar Venstre har været med

til sammen med Regeringspartierne at gennemføre betydningsfulde Love, kommer de kortere eller længere Tid efter og fortæller, at der var nogle Forudsætninger, som ganske vist ingen Steder stod skrevet, men som de alligevel mener var der, og dem har Regeringen ikke opfyldt. Det er for gammel en Traver den, og den er overhovedet blevet for stivbenet; jeg henstiller, at man trækker denne gamle Traver om Forudsætningerne paa Stald og lader den blive dør for Fremtiden.

Det naturlige vilde nemlig være, om der havde været den Forudsætning, at de Folk, der ikke fik deres Rente nedsat ved Loven om Indlaansrenten, fik den nedsat paa anden Maade. Det var det, Regeringen forsøgte, men den blev stærkt afvist. De Forudsætninger, Venstre her taler om, er sikkert fostret i Enrum. Men saa var der jo ogsaa det i Venstres Øjne saa fæle ved Forslaget af September 1933, at det ledsgedes af Forslag om, at Renteskatten skulde anvendes til Nedsættelse af Renten for de Landmænd, der havde stor Gæld og derfor var i den haardeste Krise. Ja, er det ikke lige haardt nok? Nu har Venstre i 4—5 Aar Dag ud og Dag ind talt om det forurettede Landbrug, men saa snart Regeringen kommer med et Forslag om, at de andre Klasser, de, der virkelig har Indtægter, skal ofre noget af deres Overflod for at lette Rentebyrden for det forgældede Landbrug, siger Venstre nej; og det var dog et Forslag, der kunde have hjulpet i ikke ringe Grad. Men da det ikke hjælper alle, og da ikke de velhavende skal have samme Fordel af Forslaget som de med den store Gæld, kan Venstre ikke tage det. Det er kun til Fordel for sønderjyske Landmænd, man kan vedtage Love af denne Art, og de er ogsaa glade for dem. Maa jeg spørge: Anser Venstre da sønderjyske Landmænd for at være af ringere Støbning end Landmændene i den øvrige Del af Landet?

Jeg er i øvrigt meget overrasket over at se antydet i Venstres Betænkning, at naar Venstre gik saa haardt imod Renteskatten paa Obligationer, var det, fordi den var sammenkædet med Forslaget om Rentelettelse for gældbundne Landmænd. Jeg erindrer ikke før at have hørt noget om, at hvis denne Sammenkædning ikke havde været, kunde Rentespørgsmaalet muligvis